

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 295/07-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. októbra 2007 predbežne prerokoval sťažnosť J. K., S., zastúpeného advokátom JUDr. F. K., H., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv rozhodnutiami Okresného súdu Humenné sp. zn. 11 C 734/02 z 5. júna 2003, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11 Co 41/04 zo 14. decembra 2005 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 289/06 zo 14. júna 2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. K. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. augusta 2007 doručená sťažnosť J. K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenia svojich základných práv rozhodnutiami Okresného súdu Humenné sp. zn. 11 C 734/02 z 5. júna 2003, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11 Co 41/04 zo 14. decembra 2005 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 289/06 zo 14. júna 2007.

V sťažnosti sťažovateľ okrem iného uviedol:

„Na Okresnom súde v Humennom bola podaná žaloba o určenie vlastníctva k nehnuteľnosti Z. R. rod. K. a spol. proti mne, J. K. dňa 05. 09. 2002. Rozsudkom Okresného súdu Humenné pod sp. zn. 11C 734/2002 zo dňa 05. 06. 2003 bolo rozhodnuté, kde s rozsudkom súdu I. stupňa som nebol spokojný a podal som odvolanie. Krajský súd v Prešove svojím rozsudkom sp. zn. 11 Co 41/04 zo dňa 14. 12. 2005 a právoplatným 27. 01. 2006 zmenil rozsudok a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Ani s týmto rozsudkom som nebol spokojný, a preto som podal mimoriadny opravný prostriedok dovolanie na Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave, ktoré uznesením NS SR v Bratislave sp. zn. 3 Cdo 289/2006 zo dňa 14. júna 2007 dovolanie bolo odmietnuté (...).

Už od začiatku konania súd procesné pochybil v konaní, keď nevykonal náležité dokazovanie a to aj Krajský súd v Prešove, kde som žiadal zrušiť rozsudok súdu I. stupňa, ale hneď, bez ďalších dôkazov, rozhodol.

Aj Ústava Slovenskej republiky chráni ľudské práva a vlastníctvo k nehnuteľnosti je nedotknuteľné.

Vôbec nebolo preukázané, aby poručiteľ J. K., zanechal podiel k nehnuteľnosti, skrývajúcej sa s pop. čís. (...) obce K. Už v odvolaní proti rozsudku súdu I. stupňa som popísal dôvody, ktoré súd nevykonal, ale odvolací súd pominul naše dôkazy. Tieto dôvody pominul aj Najvyšší súd Slovenskej republiky pri podanom dovolaní (...).

Neviem pochopiť, ako súdy mohli bezdôvodne určiť podiel k rodinnému domu, ktorého som ja výlučným vlastníkom, bez môjho súhlasu, ak poručiteľ nezanechal a dedičia -žalobkyňa nepreukázali podiel k tomuto rodinnému domu č. (...), k starému rodinnému domu sa zriekli podielu, čo už bolo prejednávané dedičstvo pod D 250/79. Preto ešte raz vidím ústavnú ochranu nehnuteľnosti občana a jej nedotknuteľnosti a v tom vidím aj pochybenia v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove a Najvyššieho súdu Bratislava.

Verím, že Ústavný súd zistí nález - pochybenia v rozhodnutiach Krajského súdu v Prešove a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, zruší ich rozhodnutia ako nedôvodné, že bol porušený zákon a vec vráti na ďalšie konanie. Inej možnosti nápravy po vyčerpaní všetkých prostriedkov som nemal, iba domôcť sa pravdy cestou sťažnosti na Ústavný súd...“

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom podľa § 20 ods. 1, § 50 a § 53 zákona Národnej rady

Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Ústavný súd preto výzvou zo 14. augusta 2007 upozornil právneho zástupcu sťažovateľa na zákonom o ústavnom súde predpísané náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom a vyzval ho, aby v lehote 15 dní od doručenia výzvy sťažnosť v požadovanom rozsahu doplnil. Zároveň ho poučil o následkoch jej nedoplnenia v stanovenej lehote a možnosti odmietnutia sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Výzva ústavného súdu bola advokátovi riadne doručená 16. augusta 2007.

Na predmetnú výzvu reagoval podaním označeným ako „*Doplnenie odstránenia nedostatkov pri podaní sťažnosti*“ doručeným ústavnému súdu 27. augusta 2007.

V tomto podaní sťažovateľ okrem iného uviedol:

„Podľa §-u 20 zák. č. 38/1993 Z. z. dopĺňam v tom smere, že sťažnosť smeruje proti pôvodnej žalobkyni ako účastníčke konania Z. R., r. K., K.

Ostatné doklady som pripojil k podanej sťažnosti. Podrobne som uviedol v sťažnosti pochybenia rozsudku KS Prešov č. 41 Co 41/04-74 (správne 11 Co 41/04-74, pozn.) keď vôbec neskúmal skutkový stav veci, lebo dedič nemôže dediť po poručiťovi ak poručiť nezanechal žiaden majetok. Táto skutočnosť bola jasne preukázaná, ale súdy túto skutočnosť pominuli.

Nehnutelnosť som nadobudol kúpnu zmluvou, ku ktorej bolo preukázané vlastníctvo predávajúceho a bol vložený vklad vlastníckeho práva na Správe katastra v S. Poručiť nemal tam žiaden podiel ani kúpna zmluva nebola vyhlásená za neplatnú.

Podľa §-u 50 ods. 1 pís. a bolo porušené základné právo k vlastníctvu nehnuteľnosti nesprávnym rozhodnutím KS Prešov a NS - SR Bratislava (...).

Preto navrhujem, aby Ústavný súd vrátil vec na ďalšie konanie teda zrušil predchádzajúce rozhodnutia lebo moja sťažnosť je dôvodná a vyniesol toto Rozhodnutie:

Ústavný súd v Košiciach zrušuje rozsudok KS Prešov č. 11 C 734/2002 zo dňa 14. 12. 2005 a právoplatného 27. 1. 2006, uznesenie NS SR v Bratislave sp. zn. 3 Cdo 289/ 2006 zo dňa 14. júna 2007 a vracia vec na ďalšie konanie KS Prešov.

Preto, že sú pochybnosti zo strany Z. R., r. K., K., že by zneužila už právoplatný rozsudok KS Prešov, aby zakázal predbežne prevod svojho podielu na inú osobu pokiaľ nebude Ústavným súdom rozhodnuté a vyniesol toto Uznesenie:

Ústavný súd SR Košice predbežne zakazuje Z. R., r. K. K., prevod nehnuteľnosti jeho podielu nehnuteľnosti rod. domu pop. č. (...) obec K. postaveného na parcele CKM 813 v pomere ¼-iny a ½-iny až do rozhodnutia o sťažnosti Ústavným súdom v Košiciach.“

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti skúma, či nie sú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Prekážkou prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je nedostatok právomoci ústavného súdu vo veci konať, nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, oneskorené podanie sťažnosti, neprípustnosť sťažnosti alebo podanie sťažnosti niekým zjavne neoprávneným, ako aj zjavná neopodstatnenosť sťažnosti. V týchto prípadoch môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť sťažnosť uznesením aj bez ústneho pojednávania.

Pri posúdení splnenia predpísaných náležitostí sťažnosti sťažovateľa ústavný súd dospel k záveru, že sťažnosť nemá niektoré zákonom predpísané náležitosti. Nie je z nej jednoznačné, proti komu návrh smeruje, pretože z jej doplnenia vyplýva, že sťažnosť smeruje podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde proti „*pôvodnej žalobkyni ako účastníčke konania Z. R., r. K., K....*“, ale pritom sa sťažovateľ domáha vyslovenia porušenia jeho základných práv rozhodnutiami všeobecných súdov (tým, že v jeho právnej veci bol neúspešný). Sťažovateľ v sťažnosti taktiež vôbec nešpecifikoval, porušenie ktorých svojich základných práv a slobôd podľa Ústavy Slovenskej republiky namieta a riadne ich neoznačil podľa § 50 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde v sťažnosti ani v jej petite (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

V súvislosti s nedostatkom zákonom predpísaných náležitostí sťažnosti ústavný súd uvádza, že sťažovateľ je zastúpený advokátom. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (obdobne II. ÚS 117/05).

Ústavný súd preto na základe uvedeného rozhodol o odmietnutí sťažnosti sťažovateľa, a to pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. októbra 2007